

Tárgy: ügyvédi mulasztás (jogi képviselő)

Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa

Ügyszám: **2020. F. 124/34.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a **2021. június 8.** napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd 1 (egy) rendbeli – folytatólagosan megvalósított – szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért **írásbeli megrovás** fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy **80.000 Ft átalányköltséget** 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

Indokolás:

A bejelentés:

A bejelentő bejelentésében kifogásolta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem megfelelően látta el a jogi képviselőt az ügyében, vele a kapcsolatot nem tartotta, ügyéről nem tájékoztatta.

A bejelentés alapján a Budapesti Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosa az előzetes vizsgálatot elrendelte.

Az előzetes vizsgálati eljárás során az eljárás alá vont ügyvéd csatolta az ügyben keletkezett iratait, érdemi védekezést azonban nem terjesztett elő.

A Budapesti Ügyvédi Kamara fegyelmi biztosa a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján az eljárás alá vont ügyvéddel szemben fegyelmi eljárást kezdeményezett. Álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd az általa átvett fizetési meghagyással szemben ellentmondást nem terjesztett elő, a bejelentőt nem tájékoztatta az ügy állásáról, a megbízási szerződést nem foglalta írásba és a bejelentőnek az ügyben keletkezett iratokat nem küldte meg, ezzel megsértette az Üttv. 1. § (3) bekezdésében, 28. § (3) bekezdésében, a 29. § (1) bekezdésben, a 39. § (3) bekezdésében és az 52.§ (2) bekezdésében, valamint az új ÜESZ. 2.4. pontjában foglalt rendelkezéseket, amellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott, 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A tényállás:

Az A. Kft. 2.100.000 Ft és járulékai erejéig – kölcsöntartozás jogcímén – fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő a bejelentő ellen. A fizetési meghagyásban az A Kft. (jogosult) a [...] szám alatti lakcímet jelölte meg a bejelentő (kötelezett) lakcímeként. A közjegyző a fizetési meghagyást kibocsátotta.

Mivel a bejelentő tartós munkavállalása okán 2016 novemberében külföldre távozott, továbbá, mivel a fizetési meghagyásban megjelölt lakcím a bejelentőnek nem a hatályos bejelentett lakcíme volt, a fizetési meghagyásról a bejelentő nem szerzett tudomást, a fizetési meghagyás vélelmezett kézbesítés folytán jogerőre emelkedett.

A jogerős fizetési meghagyás alapján az eljáró közjegyző az A Kft. kérelmére végrehajtást rendelt el a bejelentő ellen.

A bejelentő 2019. február 22-én szerzett tudomást az ellene indított eljárásról, ezért meghatalmazást adott az eljárás alá vont ügyvédnek, hogy helyette és nevében teljes körűen eljárjon a végrehajtási eljárásban az önálló bírósági végrehajtó előtt. A meghatalmazást a bejelentő Angliában írta alá és azt barátnője juttatta el az eljárás alá vont ügyvédnek. A bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd sem a meghatalmazás felvételekor, sem később nem találkoztak személyesen egymással, a bejelentő azonosítását az eljárás alá vont ügyvéd nem végezte el.

A bejelentő – az eljárás alá vont ügyvéd által megfogalmazott, de a bejelentő által aláírt – levelet küldött a közjegyző részére, melyben kérte a végrehajtási lap visszavonását, a végrehajtási eljárás megszüntetését és a fizetési meghagyás jogerősítő záradékának törlését. Beadványában a fizetési meghagyás kézbesítésének szabálytalanságára hivatkozott, egyúttal kitért arra is, hogy a jogosult követelését teljes egészében vitatja.

Az eljárás alá vont ügyvéd a végrehajtási eljárás alapjául szolgáló jogerős fizetési meghagyás ellen rendkívüli ellentmondást terjesztett elő, egyúttal a végrehajtó irodájában személyesen befizette a jogszabály által előírt végrehajtási költséget.

A közjegyző az eljárás alá vont ügyvéd által benyújtott rendkívüli ellentmondás alapján kiállított végrehajtási lapot visszavonta, egyúttal hatályon kívül helyezte a kézbesítési vélelem beálltát megállapító végzését, valamint a fizetési meghagyás jogerősítő záradékát, hivatkozással arra, hogy a bejelentő képviselőjében az eljárás alá vont ügyvéd a fizetési meghagyás kézbesítésével kapcsolatban sikeres kézbesítési kifogást terjesztett elő.

A közjegyző elrendelte a fizetési meghagyás ismételt kézbesítését a kötelezett részére. A végzés tartalmazta azt a felhívást, hogy *„amennyiben a kötelezett a követelt összeggel nem tartozik, az ellentmondását – a törvényes határidőn belül – ismételten elő kell terjesztenie”*.

A közjegyző a fizetési meghagyást nem közvetlenül a bejelentőnek, hanem az eljárás alá vont ügyvédnek postázta.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fizetési meghagyást átvette, azonban ellentmondást nem terjesztett elő, ezért a fizetési meghagyás jogerőre emelkedett.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fizetési meghagyás ismételt kézbesítéséről a bejelentőt nem tájékoztatta, a bejelentő csak 2019 májusában szerzett tudomást arról, hogy a fizetési meghagyás jogerőre emelkedett és egy vidéki ingatlanára végrehajtási jog került bejegyzésre.

A bejelentő közvetlenül maga ellentmondást terjesztett elő az ismételten kibocsátott fizetési meghagyással szemben, továbbá kifogásolta a közjegyzői eljárás szabálytalanságát. Mivel a bejelentő által benyújtott ellentmondás elkésett, a közjegyző az ellentmondást hivatalból elutasította, úgyszintén elutasította a bejelentő által az eljárás szabálytalanságára hivatkozással előterjesztett kifogást.

[A tényálláshoz hozzátartozik, hogy az eljárás alá vont ügyvéd kérésére a bejelentő utólag eljuttatott egy 2019. március 7-i dátumú ügyvédi meghatalmazást is az eljárás alá vont ügyvéd részére, melyben meghatalmazta az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a végrehajtási eljárásban az önálló bírósági végrehajtó előtt végrehajtás megszüntetése iránti kérelmet, a közjegyző előtti eljárásokban rendkívüli ellentmondást terjesszen elő. A meghatalmazás rögzítette, hogy az *kizárólag* a fenti eljárási cselekmények megtételére, a hivatkozott kérelmek előterjesztésére terjed ki. A meghatalmazást kinyomtatva az eljárás alá vont ügyvéd adta át a bejelentő barátnőjének, aki azt 2019 júniusában juttatta vissza – aláírva – az eljárás alá vont ügyvédnek, aki ezt követően a meghatalmazást aláírásával elfogadta.]

A bejelentő az eljárás alá vont ügyvédnek adott meghatalmazását írásban visszavonta.

A bejelentő új jogi képviselője útján perújítási kérelmet terjesztett elő a bírósághoz a fizetési meghagyás hatályon kívül helyezése és végrehajtásának felfüggesztése iránt. A perújítás arra is kitért, hogy a bejelentő és az A. Kft. között nem állt fenn jogviszony, a bejelentő ugyanis sem adósként, sem kezesként nem kötött kölcsönszerződést a nevezett céggel. A bíróság első fokon – nem jogerősen – helyt adott a bejelentő perújítási kérelmének.

Az önálló bírósági végrehajtó jegyzőkönyvben megállapította, hogy a közjegyző jogerős végzésével a végrehajtási eljárást megszüntette.

.-.-.

A Fegyelmi Tanács az ügyben tárgyalást tartott, mely tárgyaláson személyesen meghallgatásra került az eljárás alá vont ügyvéd, aki a fegyelmi felelősségét vitatta. Előadta, hogy az ügyben két alkalommal is előterjesztésre került ellentmondás, ezért jogi álláspontja szerint harmadszor már nem kellett volna előterjesztenie az ellentmondást. Azt nem vitatta, hogy a fizetési meghagyást átvette és azzal szemben ellentmondást nem terjesztett elő.

Előadta azt is, hogy a közjegyző végzése azt tartalmazta, hogy a fizetési meghagyást ismételtén kézbesíti a kötelezett. A közjegyző azonban nem közvetlenül a bejelentő (kötelezett) részére, hanem az eljárás alá vont ügyvéd részére kézbesítette a fizetési meghagyást.

Az eljárás alá vont ügyvéd jogi álláspontja az volt, hogy a korábbi két beadvány alapján már perré kellett volna alakulnia az eljárásnak, nem volt szükség tehát arra, hogy a fizetési meghagyást a közjegyző ismételtén kézbesítse.

Az eljárás alá vont ügyvéd ezen a tárgyaláson elismerte, hogy a bejelentővel személyesen nem találkozott, vele csak telefonon és viberen tartotta a kapcsolatot, így a bejelentő az ügyvédi meghatalmazásokat nem a feltüntetett helyen és nem az eljárás alá vont ügyvéd előtt írta alá.

Az eljárás alá vont ügyvéd tárgyalási nyilatkozata alapján a fegyelmi biztos írásban kiegészítette a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatát és az eljárás alá vont ügyvéd terhére róta, hogy a bejelentő ügyfél-azonosítását elmulasztotta, továbbá olyan valótlan tartalmú ügyvédi meghatalmazást fogadott el, amelyet meghatalmazóként nem a bejelentő írt alá, továbbá sem a meghatalmazóként aláíró személy, sem a meghatalmazott nem a keltezés szerinti időpontban látta el az okiratot aláírásával.

A folytatódó fegyelmi tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd részletesen nyilatkozott a fegyelmi eljárást kezdeményező határozat kiegészítéséről. Fegyelmi felelősségét részben elismerte, nem vitatta azt, hogy a bejelentővel személyesen nem találkozott, így az ügyfél-azonosítását sem végezte el. Csatolta a fegyelmi ügy irataihoz a bejelentővel folytatott viber üzenetváltásokat annak igazolásul, hogy a kapcsolattartás és a kommunikáció a bejelentővel megtörtént. Tekintettel arra, hogy a tárgyaláson sem a bejelentő, sem az idézett tanú (bejelentő barátnője) nem jelentek meg, így a Fegyelmi Tanács a bizonyítási eljárást befejezettnek nyilvánította.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos végindítványában fenntartotta a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában és annak kiegészítésében foglaltakat. Álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy (i) az általa átvett fizetési meghagyással szemben ellentmondást nem terjesztett elő, (ii) a bejelentőt nem tájékoztatta az ügy állásáról, (iii) a megbízási szerződést nem foglalta írásba, (iv) a bejelentőnek az ügyben keletkezett iratokat nem küldte meg, (v) a bejelentő ügyfél-azonosítását elmulasztotta, (vi) valótlan tartalmú ügyvédi meghatalmazást fogadott el, megsértette az Üttv.1. § (3) bekezdésében, 1. § (5) bekezdésében, 28. § (3) bekezdésében, a 29. § (1) bekezdésben, a 32. § (1)-(2) bekezdéseiben, a 34. § (1)-(2) bekezdéseiben, a 39. § (3) bekezdésében és az 52. § (2) bekezdésében, valamint az új ÜESZ.

2.4. pontjában foglalt rendelkezéseket, amellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott, 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el. Alacsonyabb összegű pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabására tett indítványt.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselője záró felszólalásában hangsúlyozta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd jogi álláspontja helyes volt abban a körben, hogy nem kellett ismételt ellentmondást benyújtania. Ezt alátámasztja a vonatkozó jogirodalom is. Vitatta továbbá, hogy az iratkiadás tekintetében vétett volna a szabályok ellen az eljárás alá vont ügyvéd, hiszen a bejelentő nem kért iratot az eljárás alá vont ügyvédtől.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi biztos indítványa részben alapos.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 107. § a) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott köteleességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése kimondja, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia.

Az Üttv. 1. § (5) bekezdése szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlása nem irányulhat jogszabály megkerülésére, jogszabályba ütköző célra, vagy ilyen jogügyletben való közreműködésre.

Az Üttv. 28. § (3) bekezdése kimondja, hogy a felek eltérő rendelkezése hiányában a megbízási szerződés alapján a megbízott jogosult és kötelezett minden olyan cselekmény elvégzésére, amely a rábízott ügy szabályszerű ellátásával jár.

Az Üttv. 29. § (1) bekezdése előírja, hogy a megbízási szerződést írásba kell foglalni, kivéve, ha az csak jogi tanácsadásra irányul.

Az Üttv. 29. § (2) bekezdése alapján, az (1) bekezdés szerinti írásba foglalás elmaradása a megbízás érvényességét nem érinti, de ilyen esetben a megbízás tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli.

Az Üttv. 32. § (1) bekezdése alapján a jogi tanácsadásra adott megbízás kivételével a megbízási szerződés megkötése előtt az ügyvéd elvégzi az ügyfél, illetve a képviselőjében eljáró személy azonosítását.

A (2) bekezdés kimondja, hogy az ügyvéd azt a természetes személyt, akit nem ismer, vagy akinek a személyazonosságát illetően kétsége merül fel, személyazonosításra alkalmas okmánya megtekintésével azonosítja.

Az Üttv. 34. § (1) alapján, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlásához az ügyfél képviselője szükséges, a képviselői jog létesítéséről meghatalmazást kell kiállítani a megbízott részére.

A (2) bekezdés értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlására adott meghatalmazást írásba kell foglalni, és annak tartalmaznia kell a megbízott elfogadó nyilatkozatát is. Az e bekezdésnek megfelelően kiállított meghatalmazás teljes bizonyító erejű magánokirat.

Az Üttv. 39. § (3) bekezdése szerint, a jogi képviselőt során az ügyvéd az ügyfél érdekeinek elsődlegessége alapján jár el.

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK Szabályzat (ÜESZ.) 2.4. pontja kimondja, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem tanúsíthat olyan magatartást, mely ellentétes az ügyfél jogos érdekével.

Az Üttv. 52. § (2) bekezdése előírja, hogy az iratokat a megbízás teljesítése, illetve felmondása után, az ügyvédi tevékenység gyakorlója az ügyfél kérésére köteles kiadni.

* * * * *

A jelen ügyben nem volt vitás, hogy a bejelentő megbízta az eljárás alá vont ügyvédet azzal, hogy a vélelmezett kézbesítés folytán jogerőssé vált fizetési meghagyásos eljárásban és az annak alapján folyamatban volt végrehajtási eljárásban képviselőtét ellássa. A felek között írásbeli megbízási szerződés nem jött létre, ez azonban nem változtat azon a tényen, hogy a felek között ügyvédi megbízási jogviszony állt fenn, mely megbízási jogviszony nem tanácsadásra, hanem egy folyamatban lévő ügyben történő jogi képviselőre szólt.

A Fegyelmi Tanács – az eljárás alá vont ügyvéd elismerő nyilatkozata alapján – aggálytalanul állapította meg, hogy (i) az eljárás alá vont ügyvéd *írásbeli megbízási szerződést nem készített*, (ii) a bejelentő *ügyfél-azonosítását nem végezte el*, vele személyesen nem is találkozott, (iii) a bejelentő által *külföldön aláírt meghatalmazást* úgy fogadta el, hogy sem a meghatalmazásból, sem annak elfogadásából nem derül ki, hogy egy külföldön aláírt okiratról van szó, továbbá az eljárás alá vont ügyvéd, mint meghatalmazott nem a keltezés szerinti időpontban látta el aláírásával az okiratot.

A jelen fegyelmi ügy lényegi kérdése volt, hogy kellett-e az eljárás alá vont ügyvédnek ellentmondást benyújtania az ismételt kézbesített fizetési meghagyással szemben.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a közjegyző által kiadott végzés megfogalmazása valóban nem volt egyértelmű, így az eljárás alá vont ügyvéd joggal értelmezhetette úgy a végzést, hogy a közjegyző a bejelentő (kötelezett) részére ismételt kézbesíteni fogja a fizetési meghagyást és esetlegesen ezen ismételt kézbesített fizetési meghagyás ellen lehet majd ellentmondással élni. Tekintettel azonban arra, hogy a közjegyző végzése nem volt egyértelmű, így a kellően gondos eljárás az lett volna az eljárás alá vont ügyvéd részéről, ha a közjegyzővel a kapcsolatot haladéktalanul felveszi és tisztázza azt, hogy szükséges-e az ellentmondás ismételt benyújtása.

A Fegyelmi Tanács tehát – szemben a fegyelmi biztos álláspontjával – nem azt tekintette fegyelmi vétségnek, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem nyújtott be ellentmondást, hanem azt, hogy nem kellő gondossággal járt el a körülmények tisztázása érdekében.

A kapcsolattartási/tájékoztatási kötelezettség elmulasztása és az iratkiadási kötelezettség elmulasztása körében a Fegyelmi Tanács az alábbiakra mutat rá:

A fegyelmi eljárás során megállapítható volt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az életvitelszerűen külföldön tartózkodó bejelentővel elsősorban telefonon és viberen tartotta a kapcsolatot. A felek között tehát volt kommunikáció, de annak pontos tartalma – az írásbeliség hiánya miatt – nem, illetve csak kis részben volt visszaidézhető.

A bejelentő sérelmezte, hogy a fizetési meghagyás ismételt kézbesítéséről nem kapott tájékoztatást az eljárás alá vont ügyvédtől. Az eljárás alá vont ügyvéd úgy nyilatkozott, hogy emlékezete szerint telefonon tájékoztatta a bejelentőt, amikor átvette a fizetési meghagyást, a bejelentő nyilatkozata azonban cáfolta ezt.

Mivel az eljárás alá vont ügyvédnek kellett volna igazolnia azt, hogy a tájékoztatást az ügyfélnek megadta és mivel a jelen ügyben ilyen bizonyítékot nem terjesztett elő, így a Fegyelmi Tanács azt állapította meg, hogy nem volt megfelelő az eljárás alá vont ügyvéd e körben tanúsított magatartása, a bejelentőt nem tájékoztatta arról, hogy az ügyben fizetési meghagyás érkezett. Megállapítható tehát, hogy az eljárás alá vont ügyvéd *a tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget teljes körűen.*

Az iratkiadási kötelezettség elmulasztása körében a Fegyelmi Tanács megállapította, hogy a bejelentő kérte az eljárás alá vont ügyvédtől a végrehajtás megszüntetéséről szóló végzés megküldését, aki azonban ennek nem tett eleget. Az eljárás alá vont ügyvéd által a tárgyaláson becsatolt viber üzenetváltás is arról tanúskodik, hogy a bejelentő hiányolja a szóban forgó iratot, azonban az eljárás alá vont ügyvéd az eljárás során nem igazolta, hogy ezen irat kiadásának/megküldésének eleget tett volna a bejelentő irányában. *Mindezek alapján az iratkiadási kötelezettség elmulasztása – a végrehajtás megszüntetéséről szóló végzés vonatkozásában – megvalósult.*

Összességében tehát megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd elvállalta a bejelentő képviselét, azonban *írásbeli megbízási szerződést nem készített, a bejelentő ügyfél-azonosítását nem végezte el, a bejelentő által külföldön aláírt meghatalmazást úgy fogadta el, hogy sem a meghatalmazásból, sem annak elfogadásából nem derül ki, hogy egy külföldön aláírt okiratról van szó, továbbá az eljárás alá vont ügyvéd, mint meghatalmazott, nem a keltezés szerinti időpontban látta el aláírásával az okiratot, a bejelentő felé fennálló tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget teljes körűen és az ügyfél által kért iratot részére nem küldte meg.*

Tekintettel arra, hogy a fentebb felsorolt szabályszegések egy konkrét megbízással összefüggésben valósultak meg, így a Fegyelmi Tanács 1 rendbeli szándékos – *folytatólagosan megvalósított* – fegyelmi vétség elkövetését állapította meg.

A fentebb részletesen leírt szabályszegések *szándékosan* elkövetettnek minősülnek, tekintettel arra, hogy az ügyvédeknek tisztában kell lenniük a törvényben és a kamarai szabályzatokban leírt kötelezettségekkel, melyek fentiekben leírtak szerinti megszegése szándékos elkövetésnek minősül.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során súlyosító körülményként értékelte a többszöri szabályszegést.

Enyhítő körülményként értékelte ugyanakkor a Fegyelmi Tanács, hogy az eljárás alá vont ügyvéddel szemben 2005. évi ügyvédi bejegyzése óta nem volt folyamatban fegyelmi eljárás, továbbá enyhítő körülmény a jelentős időmúlás is, mely az eljárás alá vont ügyvédnek nem felróható.

Szintén enyhítő körülményként kellett értékelni, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi eljárás során láthatóan megbánó magatartást tanúsított és belátta azt, hogy nem a kellő gondossággal járt el a bejelentő ügyében.

Mindezek alapján a Fegyelmi Tanács – szemben a fegyelmi biztos pénzbírság kiszabására irányuló indítványával – az írásbeli megrovás fegyelmi büntetést alkalmazta, mert ez a fegyelmi büntetés áll arányban a fegyelmi vétség tárgyi súlyával és ez a fegyelmi büntetés szükséges, de egyben elégséges is a büntetéskiszabási célok elérése érdekében.

Miután az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége megállapításra került, így a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a FESZ. 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére.

A Fegyelmi Tanács határozata 2021. szeptember 6. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2020. F. 124.)